

PROBLEMEN BIJ DE CLASSIFICATIE VAN PYTHONS EN HYBRIDE PYTHONS.

Door: Raymond Hoser, 170 Lawson Street, Redfern,
NSW, 2016, Australië.

Inhoud: Inleiding - Samenvatting van de classificatieproblemen bij Australische pythons - Hybriden van soorten - Literatuur.

INLEIDING

Australische pythons krijgen onevenredig veel aandacht van herpetologen binnen en buiten Australië. Er is een belangrijke discussie gaande over de verwantschap tussen de verschillende soorten, waarbij verscheidene indelingen worden voorgesteld. Auteurs, onder wie Cogger (1986), Schmida (1985) en Stafford (1986), hebben geprobeerd de algemene norm bij de naamgeving van Australische pythons te volgen. Voor meer informatie met betrekking tot algemene en meer bijzondere aspecten van Australische pythons verwijs ik naar Hoser (1981a, 1981b, 1981c en 1982) en anderen. Dit korte artikel geeft een samenvatting van de problemen waarmee taxonomen met betrekking tot Australische pythons geconfronteerd worden en bericht over een ongewone kweek die hybriden opleverde.

SAMENVATTING VAN DE CLASSIFICATIEPROBLEMEN BIJ AUSTRALISCHE PYTHONS.

Met uitzondering van de Zwartkoppython en de Woma (geslacht *Aspidites*) zijn alle andere Australische pythons ooit in een ander geslacht ondergebracht geweest. Talrijke classificatieschema's zijn er voor de overige Australische soorten voorgesteld. Hierbij zijn die van Hoser (1982), McDowell (1975)

en Stull (1935) inbegrepen. De schema's variëren van het onderbrengen van alle soorten in één geslacht tot het opdelen van de betreffende soorten in zeven verschillende geslachten, namelijk *Bothrochilus*, *Chondropython*, *Liasis*, *Lisalia*, *Liasis*, *Morelia* en *Python*. Het indelen van de bovenstaande soorten in een eigen geslacht is ook een discussiepunt. Zo is bijvoorbeeld *Morelia amethystina* in de afgelopen tien jaar in de volgende geslachten onderverdeeld geweest: eerst *Liasis*, toen *Python* en nu dan *Morelia*. In werkelijkheid zijn alle Australische pythons, met uitzondering van *Aspidites*, nauw verwant en moeten misschien worden ondergebracht in één geslacht, dat dan verder wordt uitgesplitst in ondersoorten. Het conflict is er één tussen 'uniformisten' die met de bovenstaande oplossing akkoord zouden gaan, en de 'dividisten', die bij de indeling van de pythonsoorten in één geslacht vrezen dat de verwantschap tussen verschillende soorten onderling wordt verdoezeld.

HYBRIDEN VAN SOORTEN

In de tweede helft van de jaren zeventig slaagde de Royal Melbourne Zoo erin een mannelijke *Morelia spilota* succesvol te laten paren met een vrouwelijke *Morelia amethystina* en met een *Liasis fuscus*. De nakomelingen droegen kenmerken van beide ouders en bleken vruchtbaar, hoewel ze op dit moment nog niet zijn nagekweekt. De slangen hebben

Foto 1 + 2. Hybride van de tapijtpython *Morelia spilota* en de amethystpython *Morelia amethystina*. De slang staat in aanvalshouding, wat een typisch gedrag is voor deze hybriden. De kleur is gelijk aan die van *Morelia spilota*, de beschubbing is typisch die van *Morelia amethystina*. De schub die in de bovenlip mist is een aangeboren afwijking.



Foto 1. Hybride tussen/Hybrid between *Morelia spilotes macropsila* and *Morelia amethystina*. Foto: Hoser.



Foto 2. Hybride tussen/Hybrid between *Morelia spilotes macropsila* and *Morelia amethystina*. Foto: Hoser.

wel eieren gelegd, maar deze kwamen niet uit. De slangen werden enkele jaren in de Royal Melbourne Zoo verzorgd, voordat ze naar het Renmark Reptile Park (Zuid-Australië) verhuisden. De eigenaar van dit park, Joe Bredl, gaf de auteur toestemming om dieren uit beide kruisingen te fotograferen. De foto's tonen duidelijk de gedeeltelijke overeenkomst met beide ouderdieren. Dat *Morelia amethystina* en *Liasis fuscus* gekruist kunnen worden met *Morelia spilota* wijst op nauwe verwantschap van de drie soorten, die dan ook hoogstwaarschijnlijk in één geslacht geplaatst moeten worden. Het bovenstaande wijst op potentiële problemen voor de 'Darwiniaanse' classificatie van 'soorten'. Het kruisen en kweken van 'nieuwe' soorten wordt door de milieubeschermers gewoonlijk op meerdere gronden veroordeeld. Desalniettemin was de bovenstaande kruising waarschijnlijk van grote waarde voor de Australische herpetologie en zal zij op de lange termijn bijdragen aan de instandhouding van de Australische pythons.

Met dank aan:

Joe Bredl en zijn gezin voor de twee dagen dat zij de auteur begeleidden bij het fotograferen van reptielen in het park.

De verzorgers van de reptielen van de Royal Melbourne Zoo voor het verstrekken van informatie over de in het artikel beschreven kruising.

Len en Katrina Hoser voor hun hulp.

Foto 3 + 4. Hybride van de tapijtpython *Morelia spilota* en de waterpython *Liasis fuscus*. De kleur is intermediair tussen die van de twee soorten, terwijl de beschubbing meer die van *Liasis fuscus* is.

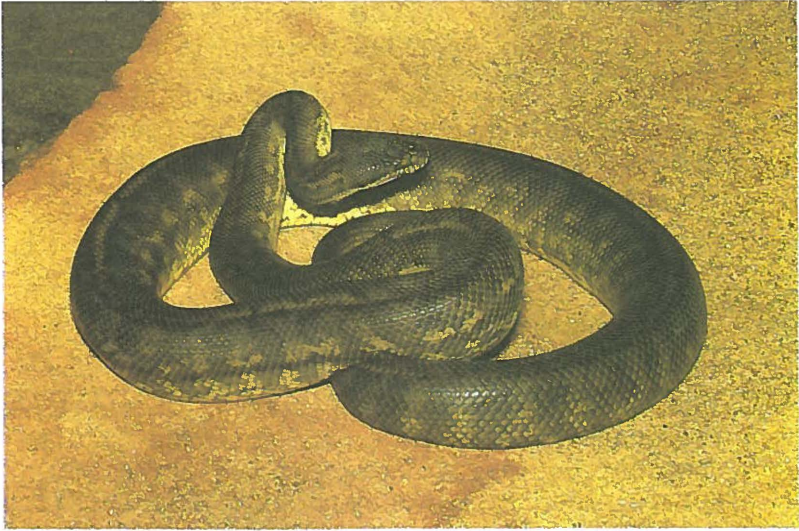


Foto 3. Hybride tussen/Hybrid between *Morelia spilotes macropsila* and *Liasis fuscus*. Foto: R. Hoser.



Foto 4. Hybride tussen/Hybrid between *Morelia spilotes macropsila* and *Liasis fuscus*. Foto: R. Hoser.

LITERATUUR

- Cogger, H.G., 1986. Reptiles and Amphibians of Australia. A.H. and A.W. Reed, Sydney.
- Hoser, R.T., 1981a. Australian Pythons (part 1), Genera *Chondropython* and *Aspidites*. Herptile, Vol. 6 (2): 10-16.
- , 1981b. Australian Pythons (part 2), The smaller *Liasis*. Herptile, Vol. 6 (3): 13-19.
- , 1981c. Australian Pythons (part 3), The larger *Liasis*. Herptile, Vol. 6 (4): 3-12.
- , 1982. Australian Pythons (part 4), Genus *Morrelia* and *Python carinatus*, followed by discussions on the taxonomy and evolution of Australasian Pythons. Herptile, Vol. 7 (2): 2-17.
- McDowell, S.B., 1975. A catalogue of snakes of New Guinea and the Solomons, with special reference to those in the Bernice P. Bishop Museum. Part 2. *Anilioidae* and *Pythonidae*. Journal of Herpetology, Vol. 9 (1): 1-79.
- Schmida, G., 1985. The Cold-Blooded Australians. Doubleday, Sydney.
- Stafford, P.J., 1986. Pythons and Boas. TFH, USA.
- Stull, O.G., 1935. A Checklist of the family *Boidae*. Proceedings of the Boston Society of Natural History, pp. 387-408.